

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2024 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Wierciszewska-Chojnowska

Protokolant: sekr. sąd. Julia Kubok (poprzednio Szkutnik), sek. sąd. Klaudia Konopczyńska,

przy udziale Prokuratora Magdaleny Jarzębskiej, Renaty Gudowicz

oraz oskarżyciela posiłkowego spółki (...) Sp.zo.o. w upadłości z siedzibą w W. reprezentowanej przez syndyka masy upadłości E. Ś.

po rozpoznaniu w dniach: 6.09.2022 r., 28.10.2022 r., 7.12.2022 r., 25.01.2023 r., 24.03.2023 r., 1.06.2023 r., 13.07.2023 r., 25.08.2023 r., 12.10.2023 r., 7.12.2023 r., 9.02.2024 r.

sprawy

P. T.

urodzonego dnia (...) w W.

syna A. i A. z domu P.

oskarżonego o to, że:

1. w dniach 22 października 2019 roku i 16 stycznia 2020 roku w W., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wyrządził znaczną szkodę majątkową spółce (...)Sp.zo.o. z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. (...) jako członek zarządu ww. spółki tj. osoba zobowiązana na podstawie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...)Sp.zo.o. zawartej w dniu 18 marca 2019 roku przed notariuszem A. Z. w Kancelarii Notarialnej przy ul. (...) lok. (...)w W., Rep. (...)do zajmowania się działalnością gospodarczą w/w spółki, poprzez dokonanie w dniu 22 października 2019 roku z konta ww. spółki na konto spółki (...)zo.o. z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. (...), której prezesem zarządu pozostawał, przelewu na kwotę 100.000 zł oraz w dniu 16 stycznia 2020 roku dwóch przelewów na kwoty 484.510,00 zł oraz 123.841,00 zł tytułem zwrotu pożyczki oraz odsetek od umowy zawartej w dniu 4 kwietnia 2019 roku w W. pomiędzy spółką (...)Sp.zo.o. oraz spółką (...)zo.o. oraz aneksu do tej umowy z dnia 24 kwietnia 2019 roku, na podstawie których (...) Sp.zo.o. udzieliła Spółce (...) Sp.zo.o. pożyczki na łączną kwotę 500.000,00 zł, a którą to umowę wypowiedział pismem z dnia 20 stycznia 2010 roku, czym nadużył swoich uprawnień postępując wbrew zapisowi ww. umowy spółki uregulowanym w jej § 9 pkt. 4, zgodnie z którym przeznaczenie funduszy spółki wymaga uchwały Zgromadzenia Wspólników, a także wbrew zapisowi z § 10 pkt. 4 ww. umowy, zgodnie z którym w przypadku zarządu wieloosobowego, do składania oświadczeń w imieniu spółki wymagane jest współdziałanie dwóch członków zarządu łącznie, albo jednego członka zarządu wraz z prokurentem, czym wywołał szkodę w majątku spółki (...)Sp.zo.o. w łącznej kwocie 708.351,00 zł

tj. o czyn z art. 296 § 1 w zw. z art. 12 § 1 k.k.

2. w dniu 5 lutego 2020 roku w siedzibie Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie przy ul. (...), doprowadził, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, spółkę (...)Sp.zo.o. z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 608.887,00 zł, stanowiącą mienie znacznej wartości, w ten sposób, że w dniu 5 lutego 2020 roku za pośrednictwem pełnomocnika adw. M. P. złożył w biurze podawczym w siedzibie

Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie przy ul. (...) wniosek o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu sporządzonemu w dniu 26 kwietnia 2019 r. przed notariuszem J. P. z Kancelarii Notarialnej w W. przy ul. (...), Rep. (...), w którym przedstawiciele spółki (...) Sp.zo.o. z siedzibą w W. złożyli oświadczenie o dobrowolnym poddaniu się egzekucji odnośnie spłaty pożyczki udzielonej na podstawie umowy z dnia 4 kwietnia 2019 roku oraz aneksu do tej umowy z dnia 4 kwietnia 2019 roku zawartej pomiędzy ww. spółką a (...) Sp.zo.o. z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. (...) reprezentowanej przez P. T. jako prezesa zarządu wraz z odsetkami, czym wprowadził w błąd referendarza sądowego orzekającego w sprawie II Co 804/20 Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie, II Wydział Cywilny co do zaistnienia podstaw do nadania ww. klauzuli wykonalności i uzyskał w ten sposób postanowienie z dnia 20 sierpnia 2020 roku o nadaniu klauzuli wykonalności ww. aktowi notarialnemu, podczas gdy zobowiązanie wynikające z umowy pożyczki zostało uprzednio spłacone wykonanymi przez niego w dniach 22 października 2019 roku i 16 stycznia 2020 roku w W. przelewami na łączną kwotę 708 351,00 zł, co w konsekwencji doprowadziło do wszczęcia w dniu 4 września 2019 roku przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Otwocku K. K. (2) postępowania egzekucyjnego o sygn. (...) i zajęcia majątku spółki (...)Sp.zo.o. z siedzibą w W. kwoty 602 887,00 zł tytułem należności głównej wraz z odsetkami i kosztami egzekucji

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

orzeka

1. oskarżonego P. T. uniewinnia od popełnienia zarzucanych mu czynów;
2. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

AUZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	XII K 228/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			

USTALENIE FAKTÓW		
Fakty uznane za udowodnione		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
1.1.1.	P. T.	<p>w dniach 22 października 2019 roku i 16 stycznia 2020 roku w W., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wyrządził znaczną szkodę majątkową spółce (...)Sp.zo.o. z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. (...)jako członek zarządu ww. spółki tj. osoba zobowiązana na podstawie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) Sp.zo.o. zawartej w dniu 18 marca 2019 roku przed notariuszem A. Z. w Kancelarii Notarialnej przy ul. (...) lok.(...) w W., Rep. (...) do zajmowania się działalnością gospodarczą w/w spółki, poprzez dokonanie w dniu 22 października 2019 roku z konta ww. spółki na konto spółki (...)zo.o. z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. (...), której prezesem zarządu pozostawał, przelewu na kwotę 100.000 zł oraz w dniu 16 stycznia 2020 roku dwóch przelewów</p>

na kwoty 484.510,00 zł oraz 123.841,00 zł tytułem zwrotu pożyczki oraz odsetek od umowy zawartej w dniu 4 kwietnia 2019 roku w W. pomiędzy spółką (...)Sp.zo.o. oraz spółką (...).zo.o. oraz aneksu do tej umowy z dnia 24 kwietnia 2019 roku, na podstawie których (...) Sp.zo.o. udzieliła (...)Sp.zo.o. pożyczki na łączną kwotę 500.000,00 zł, a którą to umowę wypowiedział pismem z dnia 20 stycznia 2010 roku, czym nadużył swoich uprawnień postępując wbrew zapisowi ww. umowy spółki uregulowanym w jej § 9 pkt. 4, zgodnie z którym przeznaczenie funduszy spółki wymaga uchwały Zgromadzenia Wspólników, a także wbrew zapisowi z § 10 pkt. 4 ww. umowy, zgodnie z którym w przypadku zarządu wieloosobowego, do składania oświadczeń w imieniu spółki wymagane jest współdziałanie dwóch członków zarządu łącznie, albo jednego członka zarządu wraz z prokurentem, czym wywołał szkodę w majątku spółki (...) Sp.zo.o. w łącznej kwocie 708.351,00 zł

tj. czyn z art. 296 § 1 w zw. z art. 12 § 1 k.k.

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>A. K. wzięła udział w konkursie organizowanym przez Wojewodę (...) (...). Zamierzała otworzyć i prowadzić 5 żłobków. W wyniku rozstrzygnięcia konkursu otrzymała dofinansowanie w kwocie około 750 000 zł, co było kwotą niewystarczającą na uruchomienie tych placówek. Prowadziła wówczas działalność gospodarczą pod nazwą (...). W związku z tym, po rozmowach ze swoim znajomym J. B. (1) ustalili, że poszukają inwestora. J. B. (1) zaproponował swojego wieloletniego znajomego, P. T.. Ustalili, że zostanie zawiązana spółka zo.o.</p> <p>W dniu 18 marca 2019 r. P. T. w imieniu (...) Sp.zo.o., A. K. i J. B. (1) zawiązali spółkę (...) sp.zo.o., której przedmiotem działalności miało być prowadzenie placówek wychowania przedszkolnego, opieki dziennej nad dziećmi, działalność wspomagająca edukację. Kapitał spółki określono na (...) zł z podziałem na 100 udziałów o wartości nominalnej (...) zł każdy. Udziały w kapitale zakładowym objęli wspólnicy: (...) sp.zo.o (...) udziałów, A. K. (...) udziałów i J. B. (1) (...) udziałów. Wspólnicy</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>k. 174-176, k. 215-218, k. 414-415, k. 495v-496, k. 1358v-1360v</p>	

ustalili również, że to zarząd prowadzi sprawy spółki i reprezentuje spółkę, że w przypadku zarządu wieloosobowego do składania oświadczeń w imieniu spółki wymagane jest współdziałanie dwóch członków zarządu (§ 10 pkt. 4 umowy spółki). Wspólnicy zastrzegli również, że uchwały wspólników będą wymagać wymienione w § 9 pkt. 4 umowy spółki sprawy, w tym m.in. podział zysku netto lub pokrycie strat oraz tworzenie i przeznaczenie funduszy spółki. W umowie znalazł się bowiem zapis, że na mocy uchwały wspólników w spółce mogą być utworzone fundusze celowe (§ 7 pkt. 2 umowy spółki).

W skład zarządu spółki weszli wszyscy wspólnicy jako członkowie zarządu. Przy czym pomiędzy nimi nastąpił faktyczny podział zadań: A. K. miała zająć się merytoryczną pracą związaną z funkcjonowaniem spółki, sprawami kadrowymi i organizacyjnymi, J. B. (1) przygotowaniem technicznym placówek, a P. T. nadzorem nad finansami spółki.

Początkowo A. K. i P. T. umówili się, że oboje dofinansują spółkę kwotami po około 800 000 zł, przy czym środki

<p>A. K. będą pochodziły z dotacji otrzymanej od wojewody.</p> <p>W praktyce doszło jednak do udzielenia przez tych wspólników spółki pożyczek.</p>			
<p>częściowo zeznania A. K.</p>	<p>k. 266-270, k. 759v-761v, 765v-769v, k. 896v, k. 1171v-1172v,</p>		
<p>częściowo zeznania J. B. (1)</p>	<p>k. 92-94, k. 258-263, k. 755-759v, k. 1266v-1269v</p>		
<p>umowa spółki</p>	<p>k. 95-99, k. 201-204</p>		
<p>Umowa pożyczki pomiędzy (...) Sp.zo.o. reprezentowaną przez oskarżonego jako prezesa zarządu a (...)Sp.zo.o. reprezentowaną przez członków zarządu A. K. i J. B. (1) została zawarta w dniu 4 kwietnia 2019 r. Następnie została aneksowana 24 kwietnia 2019 r. Początkowo strony umówiły się na udzielenie spółce pożyczki w kwocie 200 000 zł z terminem spłaty do 4 kwietnia 2020 r., a potem na pożyczkę w kwocie 500 000 zł z terminem spłaty do dnia 4 sierpnia 2020 r. Odsetki ustalono na kwotę 3% miesięcznie od dnia podpisania umowy.</p> <p>W umowie określono jednocześnie, że pożyczka może zostać spłacona przed terminem ustalonym w umowie,</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>j.w.</p>	

określono zasady jej wypowiedzenia.

Jednocześnie Spółka (...) Sp.zo.o. aktem notarialnym z dnia 26 kwietnia 2019 r. reprezentowana przez A. K. i J. B. (1) poddała się z tytułu zawartej umowy pożyczki egzekucji w trybie art. 777 § 1 kpc do maksymalnej kwoty 550 000 zł oświadczając, że zdarzeniem powodującym powstanie obowiązku zapłaty będzie upływ terminu spłaty pożyczki oraz że wierzyciel będzie miał prawo wystąpić o nadanie aktowi notarialnemu klauzuli wykonalności do dnia 31 grudnia 2021 r.

Z poczynionych ustaleń wynika, że pożyczka udzielona przez (...) sp.zo.o była celowa (na pokrycie kosztów związanych z przygotowaniem placówek oświatowych do rozpoczęcia działalności), a nie na prowadzenie bieżącej działalności gospodarczej spółki (...) sp.zo.o.

Jednocześnie w dniu 8 maja 2019 r. również A. K. podpisała ze spółką (...) sp.zo.o umowę pożyczki, zobowiązując się do przekazania spółce kwoty 822 417 zł na okres 16 miesięcy.

zeznania A. K.

j.w.

zeznania J. B. (1)	j.w.		
umowy pożyczki wraz z aneksem	k. 5, k. 6, k. 100-101, k. 889-890, k. 1297		
akt notarialny	k. 7-8, k. 102-103		
<p>Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że ani (...) sp.zo.o, ani A. K. nie dokonali jednorazowych wpłat na rachunek spółki (...) sp.zo.o. przedmiotowych pożyczek.</p> <p>Analiza rachunku bankowego spółki (...) sp.zo.o. w (...)o nr (...) wskazuje, że po dacie zawarcia umowy pożyczki z (...) sp.zo.o. tj. po 4 kwietnia 2019 r., na konto(...)sp.zo.o. od (...) sp.zo.o. wpłynęły następujące kwoty:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 8 kwietnia 2019 r. 150 000 zł tytułem pożyczki - 16 kwietnia 2019 r. tytułem wpłaty 30 000 zł - 18 kwietnia 2019 r. 50 000 tytułem pożyczki, <p>a zatem do zawarcia aneksu przelano tytułem pożyczki kwotę 200 000 zł zgodnie z umową.</p> <p>Po 24 kwietnia 2014 r. dokonano kolejnych wpłat tytułem pożyczki:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 26 kwietnia 2019 – 120 000 zł 	wyjaśnienia oskarżonego	j.w.	

- 8 maja 2019 r. – 100 000 zł

- 6 czerwca 2019 r. - 10 000 zł

- 12 czerwca 2019 r. 20 000 zł

- 24 czerwca 2019 r. 10 000 zł

- 30 czerwca 2019 r. 25 000 zł

- 3 lipca 2019 r. – 15 000 zł –

- 29 lipca 2019 – 35 000 zł

- 31 lipca 2019 r. - 60 000 zł

- 14 sierpnia 2019 r. 60 000 zł

- 27 sierpnia 2019 r. 30 000 zł

- 29 sierpnia 2019 r. – 30 000 zł.

Z analizy rachunku bankowego wynika również, że tytułem pożyczki na konto (...) od A. K. tytułem wpłaty pożyczki wpłynęły następujące m.in. kwoty: 35 000 zł w dniu 25 lipca 2019 r. i 19.11.2019 r. 3000 zł.

Analiza rachunku (...) spółki (...) – wobec zeznań A. K. – wskazuje, że A. K. jako (...)na konto tej spółki przelała łącznie kwotę ponad 420 000 zł tytułem zapłaty za prace dotyczące remontów i wyposażenia żłobków, które prowadzić miała spółka (...)sp.zo.o.

Były również z tego tytułu wypłaty od samej A. K..

W dokumentacji (...) sp.zo.o. rozliczenie wpłat na rzecz M. do Spełnienia 1 sp.zo.o wyglądało w ten sposób, że przyjęto, że spółka pożyczyła spółce (...) do Spełnienia 1 łącznie kwotę 855 000 zł, z czego odsetki od dnia wypłaty do dnia 16 stycznia 2020 r. miały wynosić 129 760 zł (od kwot wpłaconych do 30.06.2020 r. w łącznej kwocie 515 000 zł, przy czym jako pożyczkę uwzględniono tu również wpłatę z dnia 16.04.2019 r. z tytułem „wpłata”).

Wpłaty od 30 czerwca 2020 r. traktowane były jako nadpłata. Do 10.09.2020 r. takich wpłat dokonano na łączną kwotę 355 000 zł, przy czym cztery ostatnie wpłaty od 27 sierpnia 2019 r. potraktowane zostały jako zwrócone do (...) sp.zo.o w dniu 22 października 2019 r.

W tym zestawieniu jako wypłaty (zwroty) została ujęta kwota 708 531 zł, a zatem odpowiadająca trzem dokonany przez oskarżonego przelewom. A do rozliczenia pozostała kwota 304 187 zł (traktowane księgowo jako korzystanie z kapitału z odsetkami 10 % w skali roku). Dodatkowo do tej kwoty doliczono odsetki za korzystanie z kapitału

(art. 359 kc.) za okres od 16 stycznia 2020 r. do 4.09.2020 r. w kwocie 19 251 zł oraz kwotę 11 871 zł jako odsetki za zwłokę w zapłacie za okres od wypowiedzenia umowy 20.01.2020 r. do 4.09.2020 r. – tj. łączna kwota 335 309 zł.			
częściowo zeznania A. K.	j.w.		
częściowo zeznania J. B. (1)	j.w.		
maile, dokumentacja, dokumentacja bankowa wraz z płytami CD	k. 48-49 k. 53, k. 54, k. 133-134, k. 893, k. 920-926, k. 972-993, k. 1147-1152, 1167-1168, 1170, k. 1185-1188, k. 1202-1204,		
zeznania A. T.	k. 1172v-1176		
P. T. w dniu 22 października 2019 r. – nie informując pozostałych wspólników i członków zarządu – dokonał przelewu z rachunku spółki (...) sp.zo.o. prowadzonego w (...)SA o nr (...) na rzecz (...) sp.zo.o, kwoty 100 000 zł tytułem zwrotu nadpłaty pożyczki. Na rachunku tym pozostała wówczas kwota 12 718 zł. Na jesieni 2019 r. wszystkie placówki zostały przygotowane na przyjęcie dzieci. Spółka (...)Sp.zo.o. do końca 2019 r. podpisała z Prezydentem (...) W. 7	wyjaśnienia oskarżonego	j.w.	

umów o realizacji zadania publicznego z zakresu opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 w formie żłobka, klubu dziecięcego lub dziennego opiekuna, z tytułu których miała otrzymywać co kwartał stosowne dotacje.

Jednocześnie pomiędzy wspólnikami zaczęły narastać konflikty. P. T. w dniu 14 listopada 2019 r. w imieniu (...) sp.zo.o, zwrócił się do spółki (...) sp.zo.o. z żądaniem udzielenia pełnej pisemnej informacji o stanie finansowym i majątkowym tej spółki oraz o przesłanie dokumentacji księgowej dotyczącej tej sytuacji. W dniu 2 stycznia 2020 r. oskarżony mailem zwrócił się do A. K. o udzielenie dodatkowych informacji o stanie spółki. Na oba pisma oskarżony nie uzyskał żadnych odpowiedzi. W dniu 13 stycznia 2020 r. odbyło się posiedzenie zarządu spółki M. do Spełnienia 1 sp.zo.o. z udziałem wszystkich trzech wspólników, na którym omawiane były sprawy finansowe spółki, m.in. sposób rozliczenia zaliczek, ulokowania dokumentacji spółki na ul. (...). W dniu 16 stycznia 2020 r. oskarżony wysłał maila do Spółki (...)sp.zo.o. z żądaniem natychmiastowej spłaty pożyczki w kwocie 365 490 zł.

W dniu 16 stycznia 2020 r. oskarżony dokonał bez wiedzy pozostałych wspólników przelewu z rachunku spółki (...) sp.zo.o. prowadzonego w (...) SA o nr (...) na rzecz (...) sp.zo.o:

- kwoty 123 841 zł tytułem wypłaty odsetek od umowy z dnia 4 kwietnia 2019 r. – po tej transakcji na koncie spółki pozostała kwota jedynie kwota 414,32 zł, ale w tym dniu na koncie zaksięgowano wpłatę 500 000 zł,

- a następnie kwoty 485 510 zł tytułem zwrotu części pożyczki – na koncie spółki pozostała wówczas kwota 15 903 zł.

W dniu 17 stycznia 2020 r. oskarżony wysłał w imieniu (...) sp.zo.o. wezwanie do spłaty pożyczki do kwoty 365 490 zł. W kolejnym piśmie z dnia 19 stycznia 2020 r. napisał do wspólników, że (...) zasilła spółkę środkami w kwocie 855 000 zł. W piśmie z dnia 21 stycznia 2020 r. skierowanym do J. B. (1) poinformował go, że fizycznie zasilł spółkę kwotą 500 000 zł w gotówce, że jego decyzja o przelaniu w dniu 16 stycznia 2020 r. części pożyczki na rachunek pożyczkodawcy wynikała z tego, że miał podstawy przypuszczać, że działają na szkodę spółki. Te same okoliczności podniósł w

piśmie z dnia 17 stycznia 2020 r. skierowanym do A. K..

Pismem z dnia 20 stycznia 2020 r. oskarżony w imieniu (...) sp.zo.o. złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pożyczki, które wysłał pocztą na adres siedziby spółki (...) Sp.zo.o. w W. przy ul. (...) lok. (...). Pismo to zostało odebrane w dniu 22 stycznia 2020 r. przez pracownika. W piśmie tym oskarżony zarzucił pozostałym wspólnikom spółki (...)Sp.zo.o. „malwersacje, ukrywanie dokumentów”.

Poinformował, że „ponieważ część należności głównej w kwocie 134 509,40 zł wraz z odsetkami naliczonymi wg umowy pożyczki na koniec 2019 r. w kwocie 135 000 zł została już w dniu 16 stycznia 2020 r. przelana na konto”, zażądał zwrotu łącznie kwoty 375 040,60 zł tytułem należności głównej i odsetek.

Po ujawnieniu przez A. K. i J. B. (1) przelewów, zablokowali oni oskarżonemu dostęp do rachunków bankowych spółki.

Sąd ustalił nadto, że na rachunek spółki (...) sp.zo.o. o nr (...) wpływały dotacje od Prezydenta (...) W. w tym:

<p>- w dniu 16 stycznia 2020 r. kwota 201 600 zł</p> <p>- w dniu 15 kwietnia 2020 r. kwota 201 600 zł</p> <p>- w dniu 15 lipca 2020 r. kwota 201 600 zł.</p> <p>Z kolei na rachunek spółki o nr (...) wpłynęły tytułem przelewów własnych kwoty:</p> <p>- 30 stycznia 2020 r. – 3500 zł</p> <p>- 3 lutego 2020 r. – 4000 zł</p> <p>- 6 lutego 2020 r. – 4000 zł</p> <p>- 19 lutego 2020 r. – 8000 zł.</p> <p>Z zapisów na tym koncie wynika również, że 6 marca 2020 r. wpłynęła na to konto kwota 35000 zł tytułem pożyczki od spółki (...)z siedzibą w Z. (odrębna działalność A. K.).</p>			
zeznania A. K.	j.w.		
zeznania J. B. (1)	j.w.		
dokumentacja bankowa	k. 104-106, k. 131-133, k. 219-222 k. 893, k. 920-926, k. 972-993, k. 1147-1152, 1167-1168, 1170		
pisma oskarżonego	k. 50-52, k. 56-59, k. 70-89, k. 223, k. 225, k. 679		
Oskarżony nie był dotychczas karany	dane o karalności	k. 417-419	

<p>Sąd ustalił również, że w lutym 2020 r. w placówkach prowadzonych przez Spółkę (...)sp.zo.o. zostały przeprowadzone kontrole interwencyjne. W ich wyniku stwierdzono szereg nieprawidłowości dotyczących braku bezpiecznych i higienicznych warunków pobytu dzieci w poszczególnych placówkach. Stwierdzono brak poprawnie prowadzonej dokumentacji pozwalającej na rozliczenie dotacji za 2019 r. W dniu 10 czerwca 2020 r. miasto ze skutkiem natychmiastowym rozwiązało ze spółką umowy na prowadzenie żłobka przy ul. (...) i ul. (...), a w dniu 14 października 2020 r. odnośnie żłobków na ul. (...), ul. (...) i ul. (...).</p>	dokumentacja	k. 277-283, k. 929-964	
<p>Postanowieniem z dnia 13 października 2021 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy XVIII Wydział Gospodarczy dla spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych w sprawie XVIII GU 752/20 ogłosił upadłość Spółki (...)sp.zo.o. i wyznaczył syndyka w osobie E. Ś..</p>	postanowienie sądu, wniosek	k. 494 k. 328-331	
1.1.2.	P. T.	w dniu 5 lutego 2020 roku w siedzibie Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie przy ul. (...), doprowadził,	

w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, spółkę (...) Sp.zo.o. z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 608.887,00 zł, stanowiącą mienie znacznej wartości, w ten sposób, że w dniu 5 lutego 2020 roku za pośrednictwem pełnomocnika adw. M. P. złożył w biurze podawczym w siedzibie Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie przy ul. (...) wniosek o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu sporządzonemu w dniu 26 kwietnia 2019 r. przed notariuszem J. P. z Kancelarii Notarialnej w W. przy ul. (...), Rep. (...), w którym przedstawiciele spółki (...) Sp.zo.o. z siedzibą w W. złożyli oświadczenie o dobrowolnym poddaniu się egzekucji odnośnie spłaty pożyczki udzielonej na podstawie umowy z dnia 4 kwietnia 2019 roku oraz aneksu do tej umowy z dnia 4 kwietnia 2019 roku zawartej pomiędzy ww. spółką a (...) Sp.zo.o. z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. (...) reprezentowanej przez P. T. jako prezesa zarządu wraz z odsetkami, czym wprowadził w błąd referendarza sądowego orzekającego w sprawie II Co 804/20 Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie, II Wydział Cywilny co

		<p>do zaistnienia podstaw do nadania ww. klauzuli wykonalności i uzyskał w ten sposób postanowienie z dnia 20 sierpnia 2020 roku o nadaniu klauzuli wykonalności ww. aktowi notarialnemu, podczas gdy zobowiązanie wynikające z umowy pożyczki zostało uprzednio spłacone wykonanymi przez niego w dniach 22 października 2019 roku i 16 stycznia 2020 roku w W. przelewami na łączną kwotę 708 351,00 zł, co w konsekwencji doprowadziło do wszczęcia w dniu 4 września 2019 roku przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Otwocku K. K. (2) postępowania egzekucyjnego o sygn. (...) i zajęcia majątku spółki (...)Sp.zo.o. z siedzibą w W. kwoty 602 887,00 zł tytułem należności głównej wraz z odsetkami i kosztami egzekucji</p> <p>tj. czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 3 lutego 2020 r. P. T. udzielił adw. M. P. pełnomocnictwa do reprezentowania (...) sp.zo.o w sprawie o nadanie klauzuli	wyjaśnienia oskarżonego	j.w.	

wykonalności tytułowi egzekucyjnemu.

Wnioskiem z dnia 3 lutego 2020 r. – data wpływu 5 luty 2020 r.- pełnomocnik (...) Sp.zo.o. adw. M. P. wniósł do Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie wniosek o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu z dnia 26 kwietnia 2019 r. tj. co do zapłaty przez spółkę (...)sp.zo.o. na rzecz wierzyciela kwoty 550 000 zł. W uzasadnieniu wniosku wskazał, że była zawarta umowa pożyczki, że pismem z dnia 20 stycznia 2020 r. została ona wypowiedziana, że termin jej spłaty upłynął 29 stycznia 2020 r. Do wniosku zostało załączone oświadczenie z dnia 30 stycznia 2020 r. podpisane przez oskarżonego o niezwróceniu pożyczki, a także dołączono odpis pisma z dnia 20 stycznia 2020 r. pożyczkodawcy, w którym stwierdzono, że „część należności głównej w kwocie 134 509, 40 zł wraz z odsetkami została już przelana w dniu 16 stycznia 2020 r. na rzecz (...) oraz że do uregulowania pozostaje kwota 375 040,60 zł.

Postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2020 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Warszawy Mokotowa w Warszawie Wydział II Cywilny w sprawie pod

sygn. II Co 804/20 nadał klauzulę wykonalności w/opisanemu aktowi notarialnemu, w którym to (...) Sp.zo.o, poddała się na rzecz (...) sp.zo.o. egzekucji w trybie art. 777 § 1 pkt. 5 k.p.c. do maksymalnej kwoty 550 000 zł. W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu sąd nie bada kwestii merytorycznych związanych z istnieniem wierzytelności, ograniczając się jedynie do badania, czy akt notarialny spełnia wymogi formalne określone w art. 777 § 1 1 pkt. 4 lub 5 k.p.c.

Sąd ustalił ponadto, że w dniu 4 września 2020 r. ustanowiony przez P. T. działającego w imieniu (...) sp.zo.o. pełnomocnik w osobie adw. M. P. złożył u komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Otwocku wniosek o wszczęcie egzekucji i przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego w celu wyegzekwowania kwoty 550 000 zł jako należności głównej. Do wniosku został dołączony tytuł wykonawczy.

W dniu 9 września 2020 r. pełnomocnik wierzyciela do protokołu ustnie złożył wniosek o ograniczenie postępowania egzekucyjnego do kwoty 335 309 zł, co

skutkowało wydaniem przez komornika w tym samym dniu postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w zakresie kwoty 214 691 zł.

Komornik w toku postępowania egzekucyjnego wyegzekwował na rzecz (...) Sp.zo.o. od (...) sp.zo.o. łącznie kwotę 320 220, 86 zł w okresie od 30.09.2020 r. do 18.02.2021 r.

A. K. i J. B. (1) reprezentując spółkę (...) sp.zo.o. za pośrednictwem ustanowionego pełnomocnika wnieśli w dniu 9 września 2020 r. przeciwko (...) sp.zo.o. pozew o zapłatę, domagając się kwoty 180 705, 81 zł z tytułu pobrania przez pozwanego odsetek w wysokości niezgodnej z art. 359 § 2⁽¹⁾ k.c.

We wrześniu 2020 r. A. K. i J. B. (1) reprezentując spółkę (...)sp.zo.o. za pośrednictwem ustanowionego pełnomocnika wnieśli przeciwko (...) sp.zo.o. pozew o pozbawienie w/ w tytułu wykonawczego wykonalności wraz z wnioskiem o zabezpieczenie powództwa.

zeznania A. K.

j.w.

zeznania J. B. (1)	j.w.		
zeznania M. P.	k. 1389v-1392		
zeznania komornika K. K. (2)	k. 1016v-1018		
akta sprawy II Co 804/20, kopie akt	k. 137-160		
kopie akt komorniczych	k. 1029- 1128		
zeznania A. T. kopie z akt sprawy XXVI GC 456/22 kopie z akt sprawy XXV C 3231/20	k. 1172v-1176 k. 516-573 k. 578-718		
<i>Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	P. T.	odnośnie czynu z pkt. 1 a/o	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
nie udowodniono, by oskarżony swoim działaniem wyczerpał znamiona występku z art. 296 § 1 k.k., w tym zwłaszcza swoim działaniem opisanym w	wyjaśnienia oskarżonego	j.w.	

zarzucie wyrządził spółce (...) sp.zo.o. znaczną szkodę majątkową			
zeznania J. B. (1)	j.w.		
zeznania A. K.	j.w.		
rachunki bankowe spółki (...) sp.zo.o.	j.w.		
1.2.2.	P. T.	odnośnie czynu z pkt. 2	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
oskarżony nie wprowadził referendarza sądowego w błąd w dniu 5 lutego 2020 r., nie doszło do niekorzystnego rozporządzenia mieniem spółki (...) sp.zo.o. na skutek wydania postanowienia z dnia 20 sierpnia 2020 roku o nadaniu klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu w sprawie w sprawie II Co 804/20 Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie, II Wydział Cywilny.	dowody jak w pkt. 1.1.2.		
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego	<p>Sąd dał wiare wyjaśnieniom oskarżonego odnośnie podawanych przez niego faktów dotyczących przebiegu wydarzeń objętych stawianym mu w pkt. 1 a/o zarzutem. W tym bowiem zakresie jego depozycje były rzeczowe, obiektywne, znalazły potwierdzenie w treści dołączonych do akt dokumentów, w tym co do okoliczności związanych z prowadzeniem żłobków, a podnoszonych dodatkowo w decyzjach o cofnięciu dotacji na ich finansowanie i ostatecznie rozwiązaniem umowy na ich prowadzenie przez Prezydenta (...) W.. Okoliczności przez niego podawane częściowo znalazły również potwierdzenie w zeznaniach A. K. i J. B. (1), Oskarżony nie kwestionował, że osobiście dokonał trzech wypłat z konta spółki (...)sp.zo.o. Podał jednocześnie w sposób logiczny i przekonujący motywy, którymi się wówczas kierował, wytłumaczył dlaczego tak zrobił. Nie kwestionował swoich obowiązków wynikających z pełnienia funkcji członka zarządu spółki (...)sp.zo. Z jego wyjaśnień jednoznacznie wynikało, że poza kwotą 500 000 zł objętą umową pożyczki, finansował spółkę dodatkowymi wpłatami - pożyczkami, które</p>	
-------	-------------------------	--	--

		miały służyć rozpoczęciu planowanej działalności gospodarczej. Oskarżony nie ukrywał, że pomiędzy nim a pozostałymi wspólnikami zaistniał konflikt, co znalazło potwierdzenie w treści przedstawionych maili i kopii pism.
zeznania A. K.	<p>Częściowo Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, zwłaszcza w zakresie, w jakim opisała ona okoliczności, w których powstała spółka (...) sp.zo.o., w jaki sposób wspólnicy mieli sfinansować rozpoczęcie jej działalności, w tym zawarcia umowy pożyczki z (...) sp.zo.o., co do faktu zaistnienia między wspólnikami konfliktu. W tym zakresie fakty te wynikały zarówno z wyjaśnień oskarżonego, jak i zeznań J. B. (2), a także z treści dołączonych do akt sprawy dokumentów. Również podawane przez nią okoliczności co do dokonanych przez oskarżonego wypłat z konta tej spółki nie budziły wątpliwości, albowiem okolicznościom tym nie przeczył sam oskarżony i wynikało to jednoznacznie z treści dokumentacji bankowej.</p> <p>Sąd dał również wiarę tym jej zeznaniom, w których podawała, że w spółkę zainwestowała środki, jakie otrzymała</p>	

	<p>z dotacji od wojewody (...). Z analizy rachunków bankowych spółki (...) (która wykonywała różnego rodzaju prace adaptacyjne w poszczególnych placówkach) jednoznacznie wynika, że A. K. jako (...) na konto tej spółki przelała łącznie kwotę ponad 420 000 zł tytułem zapłaty za prace dotyczące remontów i wyposażenia placówek, które prowadzić miała spółka (...) sp. z o.o. Były również wpłaty od samej A. K..</p>	
zeznania J. B. (1)	<p>Sąd zeznaniom tego świadka również dał wiarę w tej części, w której opisał on okoliczności dotyczące założenia spółki (...) sp. z o.o., uzgodnień co do zasad sfinansowania rozpoczęcia jej działalności, zawartej z (...) sp. z o.o. umowy pożyczki, dokonanych przez oskarżonego wypłat z konta tej spółki. W tym zakresie zeznania świadka znalazły potwierdzenie w wyjaśnieniach samego oskarżonego, zeznaniach A. K. oraz w treści dołączonych do akt dokumentów.</p>	
zeznania A. T.	<p>Sąd zeznania tego świadka co do podawanych faktów, istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, uznał za wiarygodne, albowiem korespondowały one z wyjaśnieniami</p>	

	<p>oskarżonego, dokumentami zgromadzonymi w aktach sprawy, były logiczne, spójne i rzeczowe. Świadek nie ukrywała przy tym, że to za jej namową oskarżony przed wypowiedzeniem umowy pożyczki dokonał przelewów w styczniu 2020 r. z konta spółki (...) sp.zo.o. Świadek przy tym przekonująco wyjaśniła powody męża i jego motywację oraz okoliczności, w jakich to nastąpiło. Analiza zeznań świadka – choć jest ona osobą najbliższą dla oskarżonego – nie wskazuje, by podawała ona treści wyuczone, tendencyjne. Sąd dostrzegł, że świadek była zainteresowana sprawą zarówno w 2019 r. i 2020 r., rozmawiała na ten temat z mężem, radziła mu, zapoznawała się wówczas z dokumentami spółki. Z tych też względów Sąd nie znalazł powodów, by jej zeznania kwestionować.</p>	
dokumentacja	<p>Sąd nie znalazł powodów, by dołączone do akt sprawy dokumenty kwestionować. Nie budziła wątpliwości Sądu treść maili oskarżonego kierowanych do wspólników.</p> <p>Dokumentacja bankowa pochodziła od instytucji prowadzącej rachunki spółki (...) sp.zo.o. Również dołączone kopie</p>	

	z akt postępowań cywilnych nie budziły zastrzeżeń. Żadna ze stron nie kwestionowała wiarygodności dołączonych dokumentów.		
1.1.2	wyjaśnienia oskarżonego	Sąd wyjaśnienia oskarżonego odnośnie okoliczności dotyczących stawianego mu w pkt. 2 a/o zarzutu również uznał za wiarygodne. Oskarżony rzeczowo, zbornie opisał te wydarzenia. A jego wyjaśnienia korespondowały zarówno z zeznaniami A. T., M. P., częściowo z zeznaniami K. K. (2), a także znalazły potwierdzenie w treści dołączonych do akt dokumentów, w tym w aktach sprawy II Co 804/20.	
zeznania A. K.	W zakresie, w jakim podała ona fakty, co do wszczęcia postępowania egzekucyjnego Sąd zeznania tego świadka uznała za wiarygodne, albowiem korespondowały one z treścią pozostałych dowodów przeprowadzonych na tę okoliczność.		
zeznania J. B. (1)	W podobny sposób Sąd ocenił zeznania tego świadka. On również podając fakty odnoszące się do nadania aktowi notarialnemu klauzuli wykonalności, a potem wszczęcia postępowania		

	<p>komorniczego zeznawał w tym zakresie obiektywnie, jego zeznania znalazły potwierdzenie w treści pozostałych dowodów.</p>	
<p>zeznania A. T.</p>	<p>Jak wskazano powyżej, Sąd zeznania tego świadka uznał w całości za wiarygodne, w tym i w zakresie, w którym świadek przyznała, że to z jej inicjatywy została ograniczona egzekucja komornicza, gdy po zapoznaniu się ze złożonym wnioskiem zorientowała się, że żądana kwota jest zawyżona. Okoliczność ta znalazła potwierdzenie w zeznaniach M. P., pośrednio w zeznaniach komornika, a także w treści złożonych do akt dokumentów. Nie było żadnych powodów, by jej zeznania kwestionować.</p>	
<p>zeznania K. K. (2)</p>	<p>Sąd zeznania tego świadka uznał w całości za wiarygodne. Były one rzeczowe, obiektywne, spójne wewnętrznie, poparte treścią dokumentów znajdujących się w aktach komorniczych.</p>	
<p>zeznania M. P.</p>	<p>Sąd zeznania tego świadka uznał w całości za wiarygodne. Pochodziły od osoby, która wówczas wykonywała zawód adwokata. Świadek obiektywnie, rzeczowo i spójnie przytoczył okoliczności, które</p>	

	<p>pamiętał. Korespondowały one z treścią dokumentów, w tym sporządzonych przez świadka.</p>		
dokumenty dołączone do akt	<p>Nie budziły żadnych zastrzeżeń Sądu te dokumenty dołączone do akt, które odnosiły się do okoliczności związanych z zarzutem stawianym oskarżonemu w pkt. 2 a/o.</p>		
akta spraw i kopie z akt spraw	<p>W ten sam sposób Sąd ocenił wartość dowodową dołączonych akt sprawy II Co 804/20 a także kopii akt komorniczych. Żadna ze stron nie kwestionowała treści dokumentów.</p>		
<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	<p>zeznania A. K.</p>	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom A. K. w tym zakresie, w jakim opisywała ona skutki, jakie dla funkcjonowania spółki (...) sp.zo.o. miały wywołać trzy wypłaty dokonane przez oskarżonego, a będące przedmiotem stawianego mu w pkt. 1 a/o zarzutu. Według niej miało to skutkować brakiem</p>	

środków na wypłatę wynagrodzeń, płatności do ZUS, podatków, bieżących faktur, a wręcz doprowadzeniem do upadłości spółki. Okoliczności te jednak nie znalazły żadnego potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. A. K. nie potrafiła bowiem podać, w jakiej wysokości potrzebowali dodatkowych pieniędzy, by po 16 stycznia 2020 r. regulować owe zobowiązania. Jej niewiedzy w tym zakresie na pewno nie można tłumaczyć brakiem pamięci wynikającym z upływu czasu, albowiem w śledztwie na te okoliczności była ona słuchana w dniu 21 czerwca 2021 r., nadto to ona przecież zajmowała się bieżącą działalnością spółki – de facto prowadziła wszystkie żłobki, musiała zatem o tym wiedzieć. A jeśli rzeczywiście – tak jak zeznawał J. B. (1) – pożyczyci od kogoś dodatkowe środki, tym bardziej okoliczność ta powinna była być jej znana, zwłaszcza, że podawała, że były zawierane inne umowy pożyczek. Również w ujawnionych zeznaniach z dnia 26 lutego 2021 r. świadek nie wskazywała, w jakiej wysokości zaciągnęli dodatkowe zobowiązania, by uregulować bieżące

wymagalne wydatki, z kim podpisali umowy pożyczki.

W ocenie Sądu w śledztwie i częściowo przed Sądem A. K. nieszczerze opisywała zasady własnego udziału w finansowaniu spółki (...) sp.zo.o. Początkowo twierdziła bowiem, że wprowadziła do spółki około 800 000 zł, która to okoliczność nie znalazła potwierdzenia w żadnej dokumentacji, bo okazało się, że jako osoba fizyczna lub w ramach własnej działalności A. M. do Spełnienia 1 regulowała ona zobowiązania nowo powstałej spółki. Zataiła również fakt, że ostatecznie ze spółką zo.o. (...) sp.zo.o. sama zawarła umowę pożyczki w dniu 8 maja 2019 r., do czego przyznała się po okazaniu umowy.

Sąd z pewną ostrożnością podchodził do tych zeznań świadka, w których zaśłaniała się ona niepamięcią, niewiedzą co do kwestii dotyczących okoliczności związanych z prowadzeniem spraw spółki, a zwłaszcza jej finansów. Z ujawnionych okoliczności wynika bowiem, że to ona zajmowała się organizacją pracy poszczególnych placówek, zatrudnianiem pracowników, podpisywaniem umów dotyczących jej bieżącej działalności, pobieraniem opłat od rodziców

ip. A zatem nie były to tylko kwestie merytoryczne dotyczące edukacji wczesno przedszkolnej. To o brak dokumentów związanych z tą sferą działalności miał pretensje oskarżony. Dlatego też Sąd nie uznał za przekonujące tych jej zeznań, w których podawała, że P. T. miał dostęp do całej dokumentacji finansowej spółki, albowiem miał dostęp tylko do jej rachunków bankowych i tych dokumentów, które świadek przekazała księgowości. Dla Sądu jasnym jest, mając na uwadze zasady logiki i doświadczenia życiowego, że rachunek bankowy spółki to nie dokumentacja źródłowa, na podstawie której można było ustalić rzeczywiste koszty funkcjonowania spółki, zawieranych umów, zakupów itp. Przy czym zwrócić należy uwagę, że w czasie kontroli poszczególnych placówek zarzucono spółce m.in. braki w dokumentacji skutkujące niemożliwością rozliczenia dotacji.

Nieprzekonujące, sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego, Sąd uznał i te jej zeznania, w których podawała ona, że nie знаła treści maili, które wysyłał do niej oskarżony, że nie wiedziała o wypowiedzeniu przez niego umowy pożyczki. Fakt wysyłania przez

		<p>oskarżonego maili do wspólników jest niewątpliwy, a jej tłumaczenie, że otrzymywała dużą ilość wiadomości, nie jest przekonujący.</p> <p>W ocenie Sądu świadek tendencyjnie również tłumaczyła powód konfliktu pomiędzy oskarżonym a pozostałymi wspólnikami (niezatrudnienie żony oskarżonego). Jej zeznaniom przeczą nie tylko wyjaśnienia oskarżonego, ale zwłaszcza treść korespondencji mailowej.</p>	
<p>częściowo zeznania J. B. (1)</p>	<p>Sąd nie dał wiary tym zeznaniom świadka, w których podawał on, że nie miał wiedzy o tym, że oskarżony do spółki (...) sp.zo.o. wprowadził środki ponad kwotę 500 000 zł. W tym zakresie jego zeznania są nielogiczne, sprzeczne wewnętrznie, albowiem świadek zeznawał, że zarówno oskarżony, jak i A. K. zobowiązali się wprowadzić do spółki kwoty po 750 000 zł, osobiście brał udział w podpisaniu umowy pożyczki z (...) sp.zo.o. a także jej aneksowaniu. Doskonale wiedział też, że dotacja otrzymana od wojewody (...) nie jest wystarczająca, by otworzyć pięć placówek a zatem skoro one powstały, zostały wyremontowane i</p>		

wyposażone, musiał sobie zdawać sprawę, że ktoś te koszty musiał pokryć, że to nie był on, bo jak sam zeznał, on jako wspólnik, spółki w żaden sposób nie finansował.

Za niewiarygodne Sąd uznał i te jego zeznania złożone w śledztwie, w których podawał, że A. K. nie zawarła ze spółką (...)sp.zo.o. umowy pożyczki. Przeczą temu nie tylko wyjaśnienia oskarżonego, czy samej A. K., która tę okoliczność ostatecznie przed sądem przyznała, ale również treść umowy pożyczki z dnia 8 maja 2019 r.

Co najważniejsze jednak za nieprzekonujące Sąd uznał te zeznania świadka, w których podawał on - zwłaszcza w śledztwie - że działania oskarżonego polegające na dokonaniu trzech wypłat pieniędzy z konta spółki doprowadziły do powstania szkody w jej majątku, a wręcz jej upadłości. Zwrócić w pierwszej kolejności należy uwagę, że wypłata dokonana przez oskarżonego w dniu 22 października 2019 r nie została przez pozostałych wspólników - członków zarządu w ogóle zauważona. Po drugie wypytywany jaką kwotę musieli z A. K. w marcu 2020 r. pożyczyć na wypłatę wynagrodzeń, czynsz, środki czystości (o czym zeznawał w

	<p>śledztwie w dniu 17 czerwca 2021 r.) podał, że nie pamięta, jaka była to kwota, że „ ją pożyczili na rynku i wprowadzili do spółki”. Z tym, że z rachunków bankowych spółki (...)sp.zo.o za ten okres nie wynika, by dodatkowe środki na konto spółki wpłynęły jako jej obciążenie. Nie można było pominąć w tym zakresie i tego, że świadek na rozprawie w dniu 28 października 2022 r. zeznał odmiennie, albowiem podał wówczas, że dopiero w sierpniu-wrześniu 2020 r. spółka pożyczyła od firmy (...) 40 000 zł.</p> <p>Nie przekonujące były i te tłumaczenia świadka, że powodem konfliktów pomiędzy wspólnikami, był fakt niezatrudnienia żony oskarżonego w spółce na stanowisku dyrektora. W tym zakresie Sąd uznał zeznania za nieprzekonujące, nielogiczne, sprzeczne z treścią korespondencji pomiędzy oskarżonym a pozostałymi wspólnikami, z których wynika, że oskarżony zarzucał im niegospodarność, nierozliczanie się ze środków, działalność konkurencyjną itp.</p>		
1.1.2	częściowo zeznania A. K.	Jej zeznania - jako sprzeczne z poczynionymi przez Sąd ustaleniami co do przyczyn upadłości, cofnięcia dotacji na	

		finansowanie żłobków – zostały uznane za niewiarygodne, albowiem podawane przez nią okoliczności nie znalazły potwierdzenia w materiale dowodowym.	
częściowo zeznania J. B. (1)	Nie jest również prawdą, by to działanie oskarżonego doprowadziło do upadłości spółki. Z dołączonych do akt dokumentów wynika, że przyczyną złożenia wniosku o upadłość było wypowiedzenie przez prezydenta (...). W. umów na dofinansowanie żłobków i to z powodu niewprowadzenia zaleceń pokontrolnych z kontroli z lutego 2020 r., nieusunięcia stwierdzonych uchybień, pozostających bez jakiegokolwiek związku z dokonanymi przez oskarżonego wypłatami w październiku 2019 r. i styczniu 2020 r., jak również zainicjowanymi przez niego postępowaniami.		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		

Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	pkt. 1 wyroku	P. T.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<i>Odnosnie czynu z pkt. 1 a/o.</i>			

Przestępstwo określone w art. 296 § 1 k.k. jest przestępstwem materialnym. Do jego znamion należy skutek w postaci wyrządzenia mocodawcy znacznej szkody majątkowej (por. wyrok SN z 8 lutego 2000 r., V KKN 557/99; wyrok SN z 5 maja 2004 r., II KK 244/03; wyrok SN z 7 listopada 2005 r., V KK 108/05). Treść znamienia "szkoda majątkowa" objaśnił SN w uchwale z 21 czerwca 1995 r., I KZP 22/95, OSNKW 1995/9-10/58, stwierdzając, że „przez szkodę majątkową należy rozumieć zarówno uszczerbek w majątku, obejmujący rzeczywistą stratę (damnum emergens), polegającą na zmniejszeniu się aktywów majątku przez ubytek, utratę lub zniszczenie jego poszczególnych składników albo na zwiększeniu się pasywów, jak i utracony zysk (lucrum cessans), wyrażający się w udaremnieniu powiększenia się majątku". Szkodę majątkową należy zatem ustalać jako różnicę wartości ekonomiczno-prawnej określonego podmiotu przed podjęciem zachowania stanowiącego podstawę prawnokarnego wartościowania oraz po jego wypełnieniu. Szkodą w rozumieniu art. 296 k.k. będzie zatem

takie następstwo działania osób obowiązanych do zajmowania się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą innej osoby (fizycznej lub prawnej) albo jednostki organizacyjnej, stanowiące nadużycie udzielonych uprawnień lub niedopełnienie obowiązku, które skutkuje uszczupleniem majątku wyrażającym się w różnicy pomiędzy stanem majątkowym osoby fizycznej lub prawnej albo jednostki organizacyjnej, jaki zaistniałby, gdyby do nadużycia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków nie doszło, a stanem jaki istnieje po zaistnieniu tych uchybień. Konkludując zachowanie się sprawcy czynu zabronionego z art. 296 k.k. wyznaczają następujące elementy: formalna, szczególna powinność określonego zachowania się na rzecz pokrzywdzonego, nadużycie swoich uprawnień lub niedopełnienie obowiązków i wreszcie powstanie szkody majątkowej w mieniu pokrzywdzonego, jako wynik realizacji przez sprawcę znamion czynnościowych. Wszystkie te elementy muszą wystąpić łącznie, a pomiędzy nimi powinien istnieć związek przyczynowo-skutkowy.

Odnosząc powyższe do realiów sprawy w zakresie zarzutu z pkt. I a/o Sąd doszedł do przekonania, że prokurator nie przedstawił żadnych dowodów wskazujących na to, by w wyniku dokonania przez oskarżonego opisanych trzech przelewów doszło do wyrządzenia szkody majątkowej spółce (...)sp.zo.o., a tym bardziej – jak było to podniesione w mowie końcowej – do likwidacji tej spółki. Przy czym chodzi tu o znaczną szkodę majątkową a zatem szkodę w rozumieniu art. 115 § 7 k.k. – tj. przekraczającą 200 000 zł. Zdaniem Sądu oskarżony oczywiście był zobowiązany do prowadzenia spraw majątkowych spółki jako członek jej zarządu. Wynika to wprost z przepisów prawa spółek handlowych. Art. 201 ksh stanowi bowiem, że to zarząd zobowiązany jest prowadzić sprawy spółki. Z kolei art. 208 § 2 i § 3 ksh wynika, że każdy członek zarządu ma prawo i obowiązek prowadzenia spraw spółki i każdy może prowadzić bez uprzedniej uchwały zarządu sprawy nieprzekraczające zakresu zwykłych czynności spółki. W ocenie Sądu przytoczone przez prokuratora w a/o naruszenia przez oskarżonego przepisów umowy spółki, które miały

świadczyć o nadużyciu uprawnień nijak się mają do podjętych przez oskarżonego jednoosobowo działań. Przede wszystkim zapis dotyczący wymogu podjęcia uchwały wspólników o przeznaczeniu funduszy spółki dotyczy tylko tych środków, które były przeznaczone na fundusz celowy (taki w spółce (...)sp.o.o. nie powstał), a nie dysponowaniem środkami pieniężnymi spółki. Oskarżony dokonując przelewów nie składał również żadnych oświadczeń woli w imieniu spółki. De facto bowiem oskarżony dokonując tych wypłat, zwłaszcza w styczniu 2020 r., spłacił zobowiązanie spółki (...) Sp.zo.o. wobec (...) sp.zo.o, wynikające z zawartej w kwietniu 2019 r. umowy pożyczki przed terminem jego wymagalności. Doprowadził w istocie do zniwelowania zobowiązania (jego spłaty w zasadzie w całości, zmniejszenia wysokości odsetek), a nie do powstania uszczerbku w majątku spółki, albowiem nie wykazano w trakcie przewodu sądowego, by spółka zaciągnęła jakieś dodatkowe zobowiązania na skutek dokonania tych wypłat. Aczkolwiek prowadzenie działalności gospodarczej w ten sposób, że kierowany przez siebie podmiot

gospodarczy pozbawia się przyływu pieniądza, z punktu widzenia interesu firmy i ekonomii nie jest korzystne, nie może jednak być utożsamiane ze szkodą powstałą na skutek dokonywania rozliczeń w formie kompensaty zobowiązań. Odnośnie przelewu z dnia 22 października 2019 r. dotyczącego kwoty 100 000 zł Sąd uznał to za zwrot środków, które w istocie oskarżony przekazał na bieżącą działalność spółki bez umowy pożyczki, przyjęcia jakichś zasad rozliczenia takich wpłat, ale podobnie czyniła też A. K., przy czym i to działanie również nie spowodowało żadnego uszczerbku w majątku spółki, a tym bardziej uszczerbku znacznej wartości. Żaden z pozostałych wspólników do połowy stycznia 2020 r. nawet nie zauważył tej wypłaty, co świadczy, że w żaden sposób nie miała ona negatywnego wpływu na bieżącą działalność spółki, regulowanie jej zobowiązań.

Przewód sądowy wykazał, że wszyscy wspólnicy dość luźno traktowali dokumentowanie wydatków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Na konto spółki (...)sp.zo.o. ani oskarżony ani A. K. nie dokonali jednorazowych wpłat z umów pożyczek, które ze

spółką zawarli. Za prace remontowe w żłobkach, ich wyposażenie płacono nie tylko z konta spółki (...)sp.zo.o, ale również z kont A. K.. Również oskarżony zasilał spółkę dodatkowymi pieniędzmi, by regulować jej zobowiązania i doprowadzić do otwarcia na jesieni 2019 r. wszystkich żłobków. Niewątpliwym również jest, że doszło pomiędzy nimi także przynajmniej do nieporozumienia co do zasad prowadzenia wspólnej działalności gospodarczej, z której oskarżony spodziewał się zysku, a który de facto nie mógł zostać osiągnięty, z uwagi na treść umów, jakie spółka zawarła z Prezydentem (...) W., które wykluczały w zasadzie dodatkową działalność komercyjną (żłobki miały utrzymywać się z dotacji).

Co istotne jednak dla rozstrzygnięcia tej sprawy to to, że niewątpliwym jest, że do dnia 30 czerwca 2019 r. (...) sp.zo.o na konto Spółki (...) sp.zo.o. dokonało wpłaty kwoty 500 000 zł tytułem pożyczki (jest jeden przelew z dnia 16 kwietnia 2019 r. z tytułem „wpłata a nie pożyczka”, co w ocenie Sądu nie ma większego znaczenia). W aktach sprawy znajduje się rozliczenie owej pożyczki (k. 90), z którego wynika, że od dnia jej wypłaty

(pierwsza część od 8 kwietnia 2019 r.) do dnia 16 stycznia 2020 r. wyliczono odsetki od kwoty 500 000 zł – w wysokości wynikającej z umowy – na kwotę 129 760 zł. Dawało to na dzień 16 stycznia 2020 r. łączną kwotę 629 760 zł. Kwota ta – w tym data tych rozliczeń – koreluje z wysokością przelewów, jakie oskarżony dokonał w dniu 16 stycznia 2020 r. z konta spółki na konto (...), bo wówczas dokonał dwóch przelewów w kwotach 123 841 zł tytułem wypłaty odsetek od umowy z dnia 4 kwietnia 2019 r. – po tej transakcji na koncie spółki (...) pozostała kwota jedynie 414,32 zł, a następnie w tym samym dniu dokonał przelewu kwoty 484 510 zł tytułem zwrotu części pożyczki – na koncie spółki pozostało 15 903 zł – łącznie wypłacił zatem 608 351 zł.

W ocenie Sądu dokonując tych przelewów oskarżony w zasadzie w całości spłacił pożyczkę, jaką spółka (...) sp.zo.o. zaciągnęła w kwietniu 2019 r. w (...) sp.zo.o. Dla Sądu bezspornym było również i to, że poza jakąkolwiek umową, oskarżony na konto (...) sp.zo.o. w imieniu (...) dokonał wpłat dodatkowych pieniędzy na łączną kwotę 355 000 zł (do 10 września 2019 r.). Tytułował te przelewy jako pożyczka, ale nie było

żadnego dokumentu, by tak te wpłaty traktować. Nie zawarto bowiem z (...) sp.zo.o, dodatkowej umowy pożyczki. W przytoczonym powyżej rozliczeniu wpłaty te są traktowane jako nadpłata, przy czym odnośnie 4 ostatnich wpłat na łączną kwotę 100 000 zł jest zapis, że kwota ta została zwrócona do (...) w dniu 22 października 2019 r. (jako nadpłata pożyczki). Od tej kwoty 355 000 zł wyliczono odsetki za korzystanie z kapitału z nadpłaty od dnia wypłaty do dnia 4 września 2020 r. Z wyjaśnień samego oskarżonego złożonych już w śledztwie wynika, że dokonał wpłaty dodatkowej kwoty 355 000 zł dlatego, że gdyby tego nie zrobił, spółka nie uruchomiłaby swojej działalności, co koresponduje z zeznaniami A. K., która tę okoliczność potwierdziła oraz z zapisami na rachunku spółki na daty wykonywania poszczególnych przelewów, z których wynika, że na koncie spółki w poszczególnych dniach lipca i sierpnia 2019 r znajdowały się kwoty od 104 do 2179 zł. Sąd uznał z wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, że przelewu z dnia 22 października 2019 r. dokonał dlatego, że (...) udzieliła pożyczki na konkretny cel : wynajem lokali, adaptację lokali, kupno

wyposażenia, kaucje gwarancyjne, a nie na pożyczki na konkurencyjna działalność A. K., dlatego uznał, że skoro na koncie spółki jest wystarczająca ilość pieniędzy, stąd można mu zwrócić bez żadnych konsekwencji dla spółki część nadpłaty pożyczki.

Jak wskazano powyżej, w akcie oskarżenia prokurator podnosił, że trzy wypłaty dokonane przez oskarżonego spowodowały problemy z płynnością finansową spółki i konieczność zadłużenia się pozostałych dwóch wspólników celem ustabilizowania sytuacji finansowej spółki. Jednak w toku przewodu sądowego – na podstawie zeznań A. K. i J. B. (1) - w żaden sposób nie udało się tych okoliczności ustalić. Analiza rachunków bankowych spółki (...) sp.zo.o w (...) SA o nr (...) oraz (...) również nie wykazała, by na te konta w okresie od października 2019 r. do końca stycznia 2020 r. (zwłaszcza po 16 stycznia 2020 r.) wpłynęły środki z tytułu owego dodatkowego zadłużenia się wspólników. Świadek J. B. (1) podawał, że by spółka po wypłatach P. T. działała, pożyczyci pieniądze na zewnątrz, prywatnie i dzięki temu przetrwali. Podobnie zeznawała A. K., Ale nie ma takich zapisów na kontach spółki,

nie ma umów, nie ma takich zapisów w bilansie spółki, nie wiadomo, jaka kwota została pożyczona. Świadkowie ci zeznali jednocześnie, że to z powodu działań oskarżonego we wrześniu 2020 r. spółka straciła płynność, co skutkowało jej upadłością. W tym zakresie podkreślić należy, że z materiału dowodowego wynikają odmienne powody upadłości spółki, bowiem na skutek przeprowadzonych w poszczególnych żłobkach w lutym 2020 r. kontrolach przez Prezydenta (...) W. stwierdzono szereg nieprawidłowości, zupełnie jednak nie związanych z wypłatą środków przez oskarżonego, co skutkowało wydaniem we wrześniu 2020 r. decyzji w sprawie określenia należności z tytułu niewykorzystanych kwot dotacji za rok 2019 przypadających do zwrotu do budżetu (...) W. a także – z uwagi na kolejne stwierdzone nieprawidłowości w działaniu poszczególnych placówek – rozwiązaniem ze skutkiem natychmiastowym ostatecznie z dniem 14 października 2020 r. wszystkich umów na realizację zadań publicznych z zakresu organizacji opieki nad dziećmi w wieku do lat

3 i cofnięciem dotacji. W listopadzie 2020 r. J. B. (1) i A. K. w imieniu M. do Spełnienia 1 sp.zo.o zgłosili wniosek o jej upadłość, w którym wprost wskazano, że jedyne przychody spółki to dotacje na pokrycie zadania publicznego w postaci prowadzenia żłobków dla dzieci do lat 3, a 14 października 2020r. Prezydent (...) W. wypowiedział wszystkie umowy i cofnął dotacje.

Oskarżyciel publiczny kryminogenność działania oskarżonego sprowadził do samego wykonania przelewów. Kluczowym natomiast ustaleniem w tym zakresie było, czy P. T. wyczerpał swoim zachowaniem wszystkie znamiona zarzuczonego mu występkę z art. 296 § 1 k.k., a także czy działał z zamiarem wyrządzenia spółce szkody. Takich ustaleń w świetle zgromadzonego w tym zakresie materiału dowodowego nie można było poczynić. Dlatego też Sąd oskarżonego od popełnienia tego czynu uniewinnił.

Oдноśnie czynu z pkt. 2 a/o.

W pkt. 2 a./o P. T. zarzucono popełnienie tzw. oszustwa procesowego.

Normatywna koncepcja takiego oszustwa w

oparciu o brzmienie art. 286 § 1 k.k., jest powszechnie przyjęta w orzecznictwie i doktrynie. Jego istota charakteryzuje się tym, że na skutek fałszywych dowodów przedstawionych przez sprawcę mogło dojść (lub doszło) do rozporządzenia mieniem na podstawie orzeczenia sądowego zasądającego roszczenie. Oszukańcze działanie sprawcy polegać ma na tym, że jego zamiarem jest skłonienie sądu do rozporządzenia mieniem, u podłoża którego leży błędne wyobrażenie sądu o rzeczywistości, wywołane dowodami przedstawionymi przez sprawcę. Przestępstwo oszustwa sądowego charakteryzuje się zatem specyficzną, trójpodmiotową strukturą. Sprawca poprzez swoje podstępne działanie wywołuje błąd sądu (osobą wprowadzoną w błąd może być sędzia zasiadający w sądzie rozpoznającym spór cywilnoprawny), który dokonuje rozporządzenia mieniem strony postępowania. Pokrzywdzonym jest zatem inny podmiot niż ten rozporządzający mieniem.

Odnosząc powyższe do ustaleń faktycznych poczynionych w przedmiotowym zakresie Sąd doszedł do

przekonania, że oskarżony w dniu 5 lutego 2020 r. nie wyczerpał znamion zarzucanego mu występku i nie popełnił zarzucanego mu czynu. Przede wszystkim stwierdzić w pierwszej kolejności należy, że oskarżony składając w sądzie w dniu 5 lutego 2020 r. – za pośrednictwem ustanowionego pełnomocnika - wniosek o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu z dnia 26 kwietnia 2019 r., w którym spółka (...) sp.zo.o. poddała się egzekucji w trybie art. 777kp.k., nie mógł wprowadzić referendarza sądowego w błąd co do – jak wskazano w a/o – zaistnienia podstaw do nadania klauzuli wykonalności wiedząc, że zobowiązanie z umowy pożyczki zostało uprzednio spłacone. W przekonaniu oskarżonego zobowiązanie to nie zostało spłacone w całości. Co istotne jednak, w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności sąd ten nie jest uprawniony do badania, czy roszczenie istnieje, w szczególności zaś nie może badać zasadności roszczenia i obowiązku świadczenia wynikającego z tytułu egzekucyjnego jakim jest akt notarialny (np. A. Marciniak w: Kodeks postępowania cywilnego, Komentarz do art. 506-1088, red. K. Piasecki, 4. wydanie).

W przedmiotowej sprawie okoliczność ta wprost wynikała z treści uzasadnienia do wydanego przez referendarza sądowego postanowienia z dnia 20 sierpnia 2020 r. w sprawie II Co 804/20 (stwierdzono, że nie badano istnienia wierzytelności, k. 156). Zwrócić też należy uwagę, że do wniosku o nadanie klauzuli wykonalności zostało dołączone m.in. oświadczenie oskarżonego z dnia 20 stycznia 2020 r. o wypowiedzeniu umowy pożyczki, z treści którego wynikało, że część roszczenia została już spłacona. Oskarżony w imieniu (...) wzywał wówczas spółkę (...)sp.zo.o. do zwrotu pożyczki w kwocie 375 041 zł.

Przede wszystkim jednak - zdaniem wyrokującego Sądu - czynność referendarza sądowego z dnia 20 sierpnia 2020 r. nie była czynnością o charakterze rozporządzającym cudzym mieniem, albowiem jak wskazano już powyżej, w tym trybie sąd ten nie jest uprawniony do badania, czy roszczenie istnieje, w szczególności zaś nie może badać zasadności roszczenia i obowiązku świadczenia wynikającego z tytułu egzekucyjnego. Powszechnie przyjmuje się, że jeżeli po wydaniu tytułu egzekucyjnego przestał istnieć obowiązek

stwierdzony w tym tytule i objęty klauzulą wykonalności, skutki prawne z niego wynikające mogą być stwierdzone jedynie w drodze procesu w trybie art. 840 k.p.c. tj. powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności (takie postępowanie pomiędzy stronami toczy się).

Jednocześnie Sąd zastanawiał się w przedmiotowym zakresie, czy oskarżonemu można było w ramach zarzucanego czynu z pkt. 2 a/o przypisać popełnienie występku z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. polegającego na wprowadzeniu w dniu 4 września 2020 r. komornika sądowego w błąd co do istnienia wierzytelności, co skutkowało wszczęciem postępowania egzekucyjnego i wyegzekwowaniem kwoty (nie jak w a/o kwoty 602 887 zł) a kwoty 320 220, 86 zł tj. niekorzystnym rozporządzeniem mieniem spółki (...) sp.zo.o.

W ocenie Sądu taka zmiana byłaby wyjściem poza granice aktu oskarżenia. W doktrynie i orzecznictwie jednoznacznie ugruntowany został pogląd, który sąd wyrokujący w niniejszej sprawie w całości podziela, że ramy postępowania

jurysdykcyjnego określone
powinny być przez
zdarzenie historyczne
opisane w akcie
oskarżenia. Zgodnie
bowiem z zasadą
skargowości, granice
rozpoznania sprawy
wyznacza skarga
uprawnionego
oskarżyciela. Oznacza
to z jednej strony
obowiązek rozpoznania
skargi w granicach
wyznaczonych skargą, a z
drugiej zakaz rozpoznania
skargi pochodzącej od
osoby nieuprawnionej.
Jednocześnie, to granice
historyczne zdarzenia
wyznaczają ramy
tożsamości czynu.
Jakkolwiek w granicach
tożsamości czynu
dopuszcza się możliwość
zmiany opisu czynu,
wszakże pod warunkiem,
że zmiany te nie
wychodzą poza jego
granice, stanowiąc inny
niż pierwotnie opisany
czyn.

Przytoczone w a/o przez
prokuratora zdarzenie
historyczne dotyczyło
działań oskarżonego z dnia
5 lutego 2020 r., odnosiło
się do wniosku o nadanie
klauzuli wykonalności
aktowi notarialnemu,
wprowadzenia
referendarza sądowego w
błąd, który na skutek
tych działań miał wydać
orzeczenie skutkujące
rozporządzeniem cudzym
mieniem. Rozważana
przez Sąd zmiana
skutkowałaby zatem

<p>ustaleniem zupełnie innej daty przestępstwa, innej osoby, która miałaby zostać wprowadzona w błąd, ustaleniem zupełnie innej czynności skutkującej niekorzystnym rozporządzeniem mieniem, ustaleniem zupełnie innego zespołu zachowania się oskarżonego (wniosek o wszczęcie egzekucji) – de facto przypisaniem zupełnie innego przestępstwa, które oskarżonemu nie zostało zarzucone w a/o przez uprawnionego oskarżyciela.</p>			
<p>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii</p>			

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>pkt.2</p>	<p>Wobec uniewinnienia oskarżonego od popełnienia obu zarzucanych mu czynów, na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążono Skarb Państwa.</p>	
<p>Podpis</p>		